

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพตามที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสานนี้ ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative methods) แบบมีส่วนร่วม (PAR-Participatory Action Research) การดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.ระยะก่อนการวิจัย (Pre-research phase)

คณะนักวิจัยประชุมสร้างความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนการสำรวจ ได้แก่

1.1.1 สำรวจข้อมูลคัมภีร์ยาโบราณอีสานที่วัด สถานศึกษาในภาคอีสานที่เก็บ รวบรวมไว้และยังไม่มีผู้ปริวรรต

1.1.2 ตรวจสอบคัมภีร์ยาโบราณอีสานว่าผู้ใดมีความสมบูรณ์บ้าง โดยพิจารณาจากความเด่นชัดของตัวอักษรและความสมบูรณ์ของเนื้อหา

1.1.3 ถ่ายเอกสารคัมภีร์ยาโบราณและเก็บข้อมูลไว้ในรูปดิจิทัล

1.2 ขั้นตอนการคัดเลือก ได้แก่

1.2.1 ส่งคัมภีร์ยาโบราณอีสานให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอีสานโบราณ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและภาษา

1.2.2 คัดเลือกคัมภีร์ยาโบราณอีสานที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 1 ผูก

1.2.3 ปริวรรตคัมภีร์ยาโบราณอีสานโบราณจากอักษรธรรมอีสานเป็นภาษาไทยปัจจุบันโดย พระอุดม อัครธัมโม หมอพระพื้นบ้าน บ้านร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ และเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรธรรมอีสาน

1.2.4 ตรวจสอบความถูกต้องของการปริวรรตจากผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรธรรมอีสานโบราณ 2 คน ได้แก่ ผศ.พรชัย ศรีสารคาม และผศ.ดร.สุภณ สมจิตศรีปัญญา ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรธรรมอีสานโบราณ

1.2.5 นำตำรายาลับปริวรรตส่งให้หมอชาวบ้านในเขตภาคอีสาน จำนวน 3 คน พิจารณาคัดเลือกตำรับยาจากเอกสารโบราณโดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

- 1) โรคที่ชาวอีสานเป็นกันมาก
- 2) ปัจจุบันนี้หมอชาวบ้านยังให้การรักษา
- 3) เป็นประโยชน์ต่อการป้องกัน บำบัดและรักษาโรคของหมอ

ชาวบ้าน

1.2.6 หมอชาวบ้านจัดลำดับความสนใจและความต้องการตำรับยาที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน

1.2.7 จัดเวทีหมอชาวบ้าน ครั้งที่ 1 เพื่อสอบถามชื่อโรค อาการของโรค ชื่อสมุนไพร และวิธีการรักษาจากคัมภีร์ยาโบราณอีสาน

1.3 ขั้นตอนการสำรวจและศึกษาชุมชน

คณะนักวิจัยสำรวจหมอชาวบ้านอีสานจากข้อมูลของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามและชมรมหมอชาวบ้านจังหวัดมหาสารคามรวบรวมไว้ในอดีต โดยสอบถามจากหมอชาวบ้านและผู้รู้ในท้องถิ่น เพื่อจัดทำทำเนียบหมอชาวบ้านที่มีชีวิตเหลืออยู่ในปัจจุบัน

1.4 คัดเลือกชุมชน (Selecting Community) ได้แก่

1.4 คัดเลือกหมอพื้นบ้านอีสานที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และขอนแก่น

1.5 สอบถามข้อมูลหมอชาวบ้านในด้านต่อไปนี้

1.5.1 ความรู้เรื่องภาษายา ตำรับยา การบำบัดและการรักษาผู้ป่วยที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน

1.5.2 สถานที่หมอชาวบ้านใช้เป็นแหล่งยาสมุนไพรในภาคอีสาน สภาพทั่วไปของชุมชน สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการป้องกันการบำบัดโรคของชาวบ้านตามวิถีท้องถิ่น

1.5 การเตรียมตัวศึกษาภาคสนาม

ก่อนลงพื้นที่ภาคสนาม คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปนี้

1.5.1 ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research)

1.5.2 กำหนดช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล วิทยากรผู้ให้ข้อมูลหลัก เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

1.5.3 คัดเลือกผู้ช่วยนักวิจัย จำนวน 5 คน เพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1) เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2) เป็นคนอีสานสามารถฟังและพูดภาษาอีสานได้ดี

3) ถ่ายภาพได้

4) มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

5) มีความสนใจและเคยร่วมกิจกรรมการบำบัดรักษาโรคจากหมอ

ชาวบ้านในชุมชน

6) สามารถไปเก็บข้อมูลภาคสนามในท้องถิ่นได้

1.5.4 อบรมให้ความรู้เรื่องการเก็บข้อมูลภาคสนามให้แก่ผู้ช่วยนักวิจัยสร้างความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ หลักการสร้างสัมพันธภาพกับชุมชน สัมภาษณ์หมอชาวบ้าน ผู้รู้และผู้เกี่ยวข้องในการบำบัด รักษาโรคของหมอชาวบ้านในท้องถิ่น หลักการเก็บสมุนไพรในท้องถิ่น

2.ระยะของการวิจัย (Research phase) ได้แก่

2.1 สอบถามพูดคุยกับชาวบ้าน นักวิชาการ หมอชาวบ้าน หมอพระ และปราชญ์ชาวบ้าน ด้านการบำบัด ป้องกัน และรักษาโรคที่ประชาชนในแต่ละชุมชนให้ความเชื่อถือศรัทธา และยอมรับสูงสุด โดยใช้เทคนิคการเลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในด้านสมุนไพรและการรักษาสุขภาพในวิถีชุมชน (Snow ball) และเก็บข้อมูลสมุนไพรในท้องถิ่นแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามที่วิทยากรกำหนด

- 2.2 แนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้แก่หมอชาวบ้าน
- 2.3 สัมภาษณ์หมอชาวบ้านแบบมีโครงสร้างตามที่กำหนด จดบันทึก (Field notes) ทุกครั้ง
- 2.4 เก็บข้อมูลสมุนไพรในท้องถิ่นตามที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสานซึ่งหมอชาวบ้านจะเป็นผู้แนะนำให้คณะวิจัยเก็บสมุนไพร ได้แก่
- 2.4.1 สมุนไพรในบ้าน
 - 2.4.2 สวนไพรที่หมอชาวบ้านปลูกไว้
 - 2.4.3 สวนป่าสมุนไพรในวัด
 - 2.4.4 สมุนไพรในป่าชุมชน
- 2.5 ถ่ายภาพสมุนไพร บันทึกข้อมูลสมุนไพรที่มีสรรพคุณทางยา บันทึกเสียง และบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้แต่ละวัน
- 2.6 วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 3.ระยะการจัดทำแผน (Planning phase) ได้แก่
- 3.1 จัดเวทีชาวบ้าน ครั้งที่ 2 โดยเชิญหมอชาวบ้าน หมอพระ นักวิชาการทางด้านแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก สนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ได้แก่ ภาษายา ชื่อสมุนไพร ประโยชน์และสรรพคุณทางยา วิธีปรุงยา ข้อควรระวังในการเก็บยา วิธีปรุงยาและวิธีการรักษา
- 3.2 สืบค้นข้อมูลสมุนไพรเพิ่มเติมตามคำแนะนำของคณะวิทยากร
- 3.3 สืบค้นข้อมูลสมุนไพรในทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อวงศ์ ชื่ออื่น ๆ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ประโยชน์ สรรพคุณทางยา จากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
- 3.4 เสนอองค์ความรู้เรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสานให้หมอชาวบ้าน นักวิชาการและที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบอีกครั้ง
- 3.5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
- 3.6 รายงานผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์
- 4.ระยะนำไปปฏิบัติ (Implementation Phase)
- คณะนักวิจัยจะจัดทำสารสนเทศภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพตามวิธีท้องถิ่นที่ปรากฏจากเอกสารโบราณอีสานเผยแพร่ในรูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และรูปแบบอื่น ๆ
- ประชากรหรือแหล่งข้อมูล
- ประชากรหรือแหล่งข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่
1. คัมภีร์ยาโบราณอีสาน จำนวน 1 ผูก คือ คัมภีร์ยาโบราณอีสาน ฉบับวัดปฐมแพ่งศรี บ้านกุดสิงห์ตำบลร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์
 2. หมอชาวบ้าน หรือแพทย์พื้นบ้านอีสานที่ได้รับความเชื่อถือจากหมอชาวบ้านและประชาชนในท้องถิ่นภาคอีสาน 4 จังหวัด ได้แก่ ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และขอนแก่น
 3. นักวิชาการทางด้านภาษาอีสานโบราณ
 4. นักวิชาการทางด้านแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกในจังหวัดมหาสารคาม

5. เอกสาร งานวิจัย และข้อมูลอื่น ๆ ที่วิทยากรกล่าวถึง เช่น ตำราสมุนไพร สถานที่และสภาพแวดล้อมของสมุนไพร วิธีปรุงยาและการรักษาโรค เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ได้แก่

1. การศึกษาคัมภีร์ยาโบราณอีสาน
2. การศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และข้อมูลทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน บำบัด รักษาโรคของชาวบ้านตามวิธีท้องถิ่นไทย
3. การศึกษาภาคสนาม ได้แก่
 - 3.1 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant)
 - 3.2 การสนทนากลุ่ม (Focus group)
 - 3.3 การสอบถามปราชญ์ชาวบ้านอีสานในการดูแลสุขภาพตามวิธีท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์หมอชาวบ้านในการป้องกัน บำบัด และรักษาโรค ชนิดมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง
2. แบบบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ของหมอชาวบ้าน หมอพระ นักวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสุขภาพจากคัมภีร์ยาโบราณอีสาน
3. สมุดบันทึก
4. แดบบันทึกเสียง
5. กล้องถ่ายภาพ
6. กล้องวิดีโอ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สืบค้นคัมภีร์ยาโบราณอีสานที่วัด และสถาบันทางการศึกษารวบรวมไว้แต่ยังไม่บุคคลใดปริวรรต
2. สืบค้นหมอชาวบ้านตามทำเนียบหมอชาวบ้านที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามและสถาบันอื่น ๆ ได้รวบรวมไว้
3. คัดเลือกคัมภีร์ยาโบราณอีสานฉบับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด
4. นำข้อมูลเรื่องตำรับยาจากคัมภีร์ยาโบราณให้หมอชาวบ้านคัดเลือกตามความสนใจและความต้องการ
5. ปริวรรตคัมภีร์ยาโบราณอีสาน
6. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ภาษา เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ค้นหา (Topic) แล้วอธิบายความ
7. ตรวจสอบข้อมูลด้วยการตรวจเอกสารและการสนทนากลุ่มประกอบหลักฐาน

อื่น ๆ

8. เปรียบเทียบเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสานตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

ระยะเวลาการวิจัย และแผนงานหรือกิจกรรมดำเนินการดำเนินงานวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาวิจัย 1 ปี ดังนี้

วัน เดือน ปี	แผนงาน/กิจกรรม
เมษายน 2554	ประชุมครั้งที่ 1 คณะนักวิจัย และสำรวจข้อมูลคัมภีร์ยาโบราณอีสานที่วัด และสถาบันการศึกษาเก็บรักษาไว้ และยังไม่มีการบูรณะ
พฤษภาคม 2554	2554 ประชุมครั้งที่ 2 หมอชาวบ้านและนักวิชาการทางด้านภาษาอีสานโบราณ คัดเลือกคัมภีร์ยาโบราณอีสานที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ตรงกับความสนใจและความต้องการของหมอชาวบ้านในท้องถิ่น
มิถุนายน 2554	บูรณะคัมภีร์ยาโบราณอีสานโดยผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอีสานโบราณที่บันทึกด้วยอักษรธรรมอีสานให้เป็นภาษาไทยกลาง
สิงหาคม 2554	ตรวจสอบความถูกต้องในการบูรณะโดยนักวิชาการด้านภาษาอีสานโบราณ (อักษรธรรมอีสาน)
กันยายน 2554	คัดเลือกผู้ช่วยนักวิจัย ประชุมครั้งที่ 3 นักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยเตรียมเก็บข้อมูลการวิจัย เก็บข้อมูลสมุนไพรในท้องถิ่น
ตุลาคม 2554	คัดเลือกหมอชาวบ้านอีสาน ซึ่งได้รับการยอมรับจากกลุ่มอาชีพหมอชาวบ้านในภาคอีสาน จัดเวทีชาวบ้านครั้งที่ 1 สนทนากลุ่มเรื่องภาษาหมอยาที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน สืบค้นข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพ และเก็บข้อมูลสมุนไพรในท้องถิ่น
พฤศจิกายน 2554	ประมวลความรู้ในการบำบัดรักษาโรค ความเชื่อ พิธีกรรมที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน
ธันวาคม 2554	ศึกษาความรู้ในการรักษาโรคด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน
มกราคม 2555	จัดเวทีชาวบ้านครั้งที่ 2 สนทนากลุ่ม (Focus group) หมอชาวบ้าน หมอพระ นักวิชาการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก นักวิชาการด้านภาษาอีสานโบราณ ผู้บูรณะ และคณะผู้วิจัย
กุมภาพันธ์ 2555	รายงานผลการวิจัยแก่ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบ
มีนาคม 2555	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
เมษายน 2555	ส่งรายงานผลการวิจัย และเผยแพร่ผลการวิจัยในรูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และอื่น ๆ

ขั้นตอนการสืบค้นภูมิปัญญาในการดูแลสุขภาพที่ปรากฏในคัมภีร์ยาโบราณอีสาน

